

שלב רביעי (עיין בסיכום של דף ד): יבמות ח. (דבא אמר' ש28) עד ח: (גופא' ש18 מהסוף)

הנושא של השלב הרביעי: הלימוד מהמילה 'עליה' נדרש לעניין איסור צרה

את הלימוד מ'עליה' אכן לא צריך לאחות אשתו אלא לצרתה.

ניסוח א' של התירוץ: מ'עליה' לומדים שכשיש ייבום - גם צרת קרובתו אסורה, ניסוח ב' של התירוץ: מעליה לומדים שבמקרה רגיל (כשאין מצוות ייבום) - צרת קרובתו מותרת.

למסקנה: התירוץ (בניסוחו השני) נשאר

תירוץ של רבא

ניסוח א':

מ'עליה' לומדים שכשיש ייבום

- גם צרת קרובתו אסורה,

דחיה:

איסור זה כבר נלמד מ'לצרור' (לצרור' משווה צרה לערה - והרי אנו יודעים שערובה אסורה)

ניסוח ב':

מ'עליה' לומדים שבמקרה רגיל (כשאין מצוות ייבום) - צרת קרובתו מותרת.

קושיות על רבא - ותירוצים

קושיה: למה לומדים מ'עליה' להתיר רק את הצרה (שלא במקום ייבום) אולי נלמד מ'עליה' להתיר גם את הקרובה.
תירוץ: כתוב: 'אלולא צרוותה' (בלשון יחיד) - מכאן שרק אחת מותרת,

קושיה: אולי היתר צרה תקף רק בייבום - אבל שלא במקום ייבום היא תהיה אסורה,
תירוץ: אם כך לא היה צריך לכתוב 'עליה'

(ואז היינו אומרים שהאיסור 'לצרור' - לא היא ולא צרתה - זה לא במקום מצוה, והמיעוט 'אלולא צרוותה' - דוקא הערה - זה במקום מצוה)

קושיה: אולי מ'עליה' - יש ללמוד היתר (ואז שלא במקום מצוה שתיהן אסורות ובייבום שתיהן מותרות)
תירוץ: כתוב: 'אלולא צרוותה' (בלשון יחיד) - משמע שיש מצב שבו רק אחת מותרת,
(ולפי הקושיה אין מצב כזה- כיוון שבייבום שתיהן מותרות ושלא במקום ייבום שתיהן אסורות)